

[Finansministeren.]

Polerstoffer i Detailsalgspakninger, hvor det utvivlsomt kan godtgøres, at indenlandske Fabrikanter er daarligere stillet end den Udlænding, der indfører Varerne her til Landet, idet Tolden paa Emballagematerialet er forholdsvis høj, og Udlændingen indfører den emballerede Vare til det emballerede Stofs Told, som er langt lavere. Det vil altsaa sige, at her fremkommer en negativ Beskyttelse; og det fremkommer der paa forskellige andre Punkter.

Jeg skal henvise til den Motivering, der er givet i Anmærkningerne for hver enkelt Post, og skal ikke gentage denne Motivering. Jeg skal kun bemærke, at for en enkelt Posts Vedkommende, fotografiske Amatørfilms, er det ikke kommet med i Motiverne, at disse Ting betaler Told og indenlandsk Afgift af visse Stoffer, som tynger paa deres Produktion, og som gør den tidligere Told yderligere utilstrækkelig, navnlig af et ikke ubetydeligt Forbrug af afgiftspligtig Spiritus.

Der er et andet Punkt, jeg vil nævne, nemlig at Vægttolden paa Silkegarn er foreslaaet nedsat fra 5 til 3 Kr. pr. kg, hvilket er den Vægttoldsats, der var gældende inden Luksustoldloven af 1924. Naar Vægttolden i denne Luksustoldlov blev sat op fra 2 til 5 Kr., laa det i det daværende meget høje Prisniveau. Dette Prisniveau er faldet væsentligt siden da, ikke mindst ved Kronestigningen. Derfor svarer de 5 Kr. i Vægttold absolut ikke til de nuværende Pristilstande, saa meget mindre som Indførselen har skiftet Karakter og i en ganske overvejende Grad er gaaet over til Kunstsilke, saaledes at den egentlige Silke kun udgør en forholdsvis mindre Del af Indførselen. Derved bliver denne Vægttold af 5 Kr. yderligere urimelig i Forhold til Værdien. Her foreslaar man altsaa at gaa tilbage til den gældende Toldlov af 1924.

Med Hensyn til det finansielle ved disse Lovforslag betyder Luksustoldloven af 1924 i dens nuværende Skikkelse en Indtægt for Statskassen af 4 400 000 Kr. omtrent. Tidligere har den været oppe paa en 10—11 Mill. Kr.; men det var, fordi den omfattede visse Varer, som nu er gaaet ud af den. Den Nedsættelse, som følger af Tekstiltoldloven af 1925, androg ca. 350 000 Kr. Det vil altsaa sige, at disse to Love tilsammen betyder ca. 4 Mill. Kr. om Aaret. Men det er jo ikke en ny Told, men en Told, som med alle Partiers Samtykke er svaret Aar efter Aar siden 1924 og 1925.

Endvidere skal jeg fremhæve, at Formindskelsen af Vægttoldsatsen paa Silke-

garn betyder en Mindreindtægt paa 150 000 Kr. aarligt. De Ændringer, som i det væsentlige er enslydende med dem, der foresloges i Foraaret 1927, betyder en Mindreindtægt af 300 000 Kr., og de Ændringer, der foreslaas for første Gang i Dag, en Mindreindtægt paa 100 000 Kr. Der er nogle Forhøjelser og nogle Nedsættelser, men netto giver det de af mig nævnte Mindreindtægter. Lægger man det sammen, vil det ses, at Lovforslaget vil formindske Toldindtægterne med ca. 550 000 Kr. og altsaa betyde nogen Lettelse i den indirekte Beskatning. Dog har dette ikke i nogen væsentlig Grad været Formaalet. Det har — for at gentage det — været Formaalet at komme negativ Beskyttelse til Livs og komme til en rimeligere og naturligere Ordning paa dette Omraade.

Jeg skal med disse Ord anbefale Lovforslaget til det høje Tings Vedtagelse og ret hurtige Behandling. Det er altid uheldigt, naar Lovforslag af denne Art kommer igen Aar efter Aar. Det skaber Usikkerhed og Uro i Erhvervsforholdene. Derfor vil jeg i høj Grad lægge det høje Ting paa Sinde, at dette Lovforslag bliver gennemført i Aar.

Justitsministeren (Rytter): Jeg har den Ære for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Nedlæggelse af forskellige Bitingsteder og Politikontorafdelinger*. Som det høje Folketing vil vide, er Resultatet af den i 1916 vedtagne Retsplejelov, at man har faaet for mange Kontorer oprettet rundt omkring i Landet. Man var paa det daværende Tidspunkt ikke rigtig klar over Forholdene. Det har medført, at vi senere ved en Række Love har søgt at formindske Antallet af Steder, hvor Retten skulde holdes rundt omkring. Dette Lovforslag er altsaa i Konsekvens af de tidligere Love, og det gaar ud paa, at Bitingstederne paa Føje og Kærlingbjerg nedlægges, samt at Kontorafdelingen i Bjerre, Politikreds 36, Horsens Købstad, ligeledes nedlægges.

Jeg skal kun gøre et Par Bemærkninger, idet jeg i øvrigt henviser til de ret udførlige Motiver. Det har vist sig, at Kontorafdelingen i Bjerre er ret overflødig, at Beboerne selv har nedlagt denne Afdeling, idet der overhovedet ingen er mødt. Den blev derfor nedlagt, om jeg saa maa sige, af sig selv. Men der kræves Lovgivningsmagts Sanktion til, at den lovligt kan nedlægges.

Med Hensyn til de to andre er det i Motiverne udviklet, hvad der spares derved. Jeg skal kun bemærke, at Amstraadet, hvis Bitingstedet paa Kærlingbjerg ned-